

Echt sjravele in het Mechelbeekdal met IVN Gulp & Geul (Zat. 18-02-2006).

Leen Bakker van Natuurmonumenten had een perfecte strategie: combineer de noeste vrijwilligers van Natuurmonumenten en IVN Gulp & Geul op een dag op hetzelfde project en hij kon op deze wijze 2 partijen tevreden stellen en zijn totaal aan vrije zaterdagen iets meer ruimte bieden. Voor onze afdeling geen enkel probleem en zelfs een welkome combinatie waardoor we enkele nieuwe gezichten konden begroeten.

Die zaterdagochtend begon (om 07.00 uur) redelijk helder maar de hoeveelheid grauwe lucht nam een tweetal uurtjes later snel toe. Onze inschattingen over de invloedrijke mogelijkheden van Leen waren om 9.30 uur aardig geslonken want het begon aardig te druppelen. Een half uur later was er sprake van een heuse stortbui. Had onze Leen de bekende worst stiekem in zijn eigen zakken gestoken?

Als Leen in zijn auto de werkplek nadert, krijgt hij het behoorlijk benauwd. Ook hij zag de bui hangen en verwachtte dat menig vrijwilliger zich even achter de oren zou krabben. Bij aankomst blijken, voor hem beslist onverwacht, ondanks alle nattigheid toch ca. 35 fanatieke fans aanwezig te zijn welke alle regen wensen te trotseren. Natuurlijk plagen we hem niet

over die worst. Zijn sombere kijk op het aantal deelnemers werd fors gelogenstraft en een brede glimlach versiert zijn beregend gezicht tijdens zijn inleidende woorden. Voor veel deelnemers een totaal nieuwe werkplek waar men ondanks alle regen toch heel veel energie in wilde steken. Schoon en droog zocht men zijn stek om zijn bijdrage te leveren en het natuurrijke gebied meer mogelijkheden te bieden. Het was heerlijk soppen in de bijzonder drassige en verzadigde percelen maar welgemoed werd er aan de slag gegaan. Ongeveer 2,5 uur later doken vanuit diverse plekken onze

vrijwilligers weer op in de nog steeds stromende regen. Schoon en droog waren vervangen door zeiknat, verkleumd, modderig en bijna onherkenbaar. Leen en elke vrijwilliger vonden het welletjes voor vandaag dus we gaan niet door met deze klus tot de geplande 15.00 uur. Niemand protesteerde en er was geen enkele klacht te horen. Dit zal mogelijk te wijten zijn aan de autoritaire uitstraling van Leen. Slechts een bui maar eenieder was ongeveer tot op zijn vel doorweekt en de modder was soms anderhalve meter zichtbaar op de doorweekte kledij van onze dapperen.

Lunchpakketten en de enorme ketel met warme erwtensoep (en voor onze vegetarische liefhebbers ook tomatensoep) werden binnen korte tijd tot een minimum terug gebracht. Het aantal afzeggers bleek minimaal zodat Leen de komende week niet beperkt zal zijn tot een lunch en avondeten uit de overvloedig vervaardigde en ruim voorziene broodjes-tuten of soep.

Alle gereedschappen verdwijnen weer in de bus van Leen en eenieder zoekt zo spoedig mogelijk thuis de warme douche op om zijn verkleumde lijf op temperatuur te krijgen. Als men dan rond 14.00 uur naar buiten kijkt is er sprake van een prachtig zonnetje dat het

heuveland in een warme gloed zet. De timing voor onze vrijwilligers was ietwat minder. We hadden slechts een bui met schitterende donkere wolken en die zaterdagochtend bleek te kort om een droge ervaring op te doen met werken in de natuur tijdens het voorjaar. Er rest ons nog een oprecht stukje bewondering voor allen die dat ene buitje tot ca. 13.00 uur trotseerden. Hoedje af voor al

deze enthousiaste mensen.

Op de site van Natuurmonumenten wordt deze dag eveneens kort maar vochtig weer gegeven en we willen u dit beslist niet willen onthouden:

“Volgens het weerbericht zal er regen komen vanuit het zuiden en warempel bij aankomst in Mechelen klopt het weerbericht perfect, het is een grote regenpartij, paraplu's en regenpakken in alle kleuren geven het verzamelpunt heel duidelijk aan.

Boswachter Leen Bakker heeft 'tranen van de regen in de ogen' bij de aanwezigheid van zoveel enthousiaste werkers. Op naar de werkplek, wie nog kan omkeren moet het nu doen, want het water en de modder nodigen niet uit om verder te gaan. Het tekent de kracht van de werkvrijwilligers, iedereen zet door en we komen bij een stukje natuur, dat al wacht op onze aanpak. Gemaaid "onkruid" moet met harken op hopen geplaatst worden en essen staan maar "wild te groeien". Zagen en slepen doen de soms neervallende stortregen vergeten! Omstreeks half een genieten we heel even samen van de soep en de lunch, want het is wel gewenst dat we zo snel mogelijk onder de douche komen om alle modder en regen weer te vergeten. Ondanks bar slecht weer toch weer een goed resultaat”.

